

βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ κτλ.

Ματθαῖος κ' 26. 27. 28. 29.

Μάρκος ιδ' 22. 23. 24. 25.

Λουκᾶς κβ' 17. 18. 19. 20.

Ἰωάννης ς' 53. 54. 55. 56.

Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ παρόντος συντάγματος ἐθεωρήσαμεν τὰ λόγια ἐκεῖνα ὅπου εἶναι περὶ τῆς ὕλης τοῦ μυστηρίου, τουτέστι τό, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐγένετο ὁ λόγος περὶ τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ ἱερουργίας τοῦ μυστηρίου, ἔνθα ἐθεωρήθησαν τὰ λόγια τοῦ ἁγιασμοῦ τό, εὐλογήσας καὶ εὐχαριστήσας.

Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ μυστηρίου ἄρα ἔσται τοῦτο τὸ τρίτον τμήμα. Χρῆσιν δὲ τοῦ μυστηρίου λέγομεν τὸν τρόπον τῆς δόσεως καὶ τῆς μεταλήψεως αὐτοῦ κτλ. ὡς ἐν τῇ ἐκδόσει.

σελ. 474. Νικόλαος Κομνηνὸς Παπαδόπουλος ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ τῇ 25 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1654 καὶ ἐτελεύτησε τῇ 8 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1740. Ἰστέον ὅτι ὁ κ. Σάθας πάσας τὰς ἐκ ξένων γλωσσῶν μεταφερομένας χρονολογίας τὰς γράφει κατὰ τὸ λατινικὸν Καλενδᾶριον. Πλὴν τῶν μνημονευόμενων συγγραμμάτων τοῦ Παπαδοπούλου σώζονται καὶ τὰ ἐξῆς ἑλληνιστί. 1) Ἐπιστολαὶ 5 πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην τοῦ ἁγίου Τάφου Χρῦσανθον α) Περὶ τῆς λεγομένης ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ Συνόδου. β) Περὶ τοῦ πῶς νοοῦνται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὰ κτίσματα, καὶ πῶς ὁ Θεὸς ἐπίσταται τὰ ἔξω αὐτοῦ. γ) Περὶ συγχωροχαρτίων τοῦ Πάπα. δ) Περὶ τῶν κοινοβιακῶν ταγμάτων τῆς ὁυτικῆς Ἐκκλησίας. ε) Περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς θείας χάριτος. 2) Περὶ Ἐκκλήτου ἔκθεσις νομικῆ. Προτάσσεται

